

"Once upon a time"

Her starter vi en lille ny artikelserie med specielle eller kuriøse oplevelser på jagt eller markprøver med Retrievere fra "gamle dage".

Historien kan være sakset fra f.eks. engelske jagtblade eller bøger, men kan også være oplevelser undertegnede eller andre danske retrieverejere har haft, og ønsker at delagtiggøre medlemmerne med. Lad dette derfor være en opfordring til medlemmerne om at indsende interessante jagt- eller markprøveoplevelser med Retrievere.

Artiklerien vil ikke kunne læses i hvert blad, men vil dukke op i numrene af Jagt Retrieveren efter behov.

Bill Meldrum

Vi lægger ud med den engelske Dronings tidligere overskytte og hundetræner, Bill Meldrum som i oktober nummeret af Shooting Gazette beretter om "gamle dage".

Som professionel hundemand, var man tidligere ansat hos en yderst jagtinteresseret rigmand/godsejer, og hundemandens eneste opgave var, at sørge for at have toptrænede hunde, som var klar til jagtsæsonen. Hundemanden drog land og rige rundt med hundene, for at assistere chefen på jagterne med at apportere alle de fugle som han skød.

Disse fanatiske jægere startede typisk jagtsæsonen i august med Grousejagt i Skotland, hvor man gennem en periode på mellem 6 og 7 uger simpelthen boede i Skotland, og var på grousejagt 6 dage om ugen (man holdt kun søndagen fri). Efter grousejagterne var overstået sidst i september, skulle man tilbage til England for at dyrke fasanjagterne, men på vejen tilbage, nåede man lige 6 dages klapjagt på agerhøns i det nordlige England eller sydlige Skotland.

I perioden efter agerhøsejagterne og inden jagterne på fasaner havde den professionelle hundemand som regel lidt tid, hvor han kunne deltage på markprøver med hundene.

Bill Meldrum beretter, at de professionelle hundefolk, som ham selv og f.eks. Philip White (kennel Swinbrook), havde store fordele først på markprøvesæsonen, fordi deres hunde efter 6-7 ugers grousejagt var fuldstændig toptrimmet og i superform, hvor i mod deres konkurrenter på markprøverne, først ville få deres hunde i topform længere inde i sæsonen, når først fasanjagterne var begyndt.

Sandringham Slipper

Bill Meldrum beretter om året 1968, hvor han med 4 hunde havde været på fantastisk grousejagt i 6 uger i Skotland. Blandt disse 4 hunde havde Bill en ung tæve som han var meget glad for – hun hed Sandringham Slipper.

På vej tilbage til England, havde man også lige været

på et par dages agerhøsejagt, og Bill havde herefter lidt fritid, hvor han ville på markprøver med bl.a. Slipper.

Fantastisk træning

På godset, hvor de havde drevet jagt, boede Bill ved skytten et par dage ekstra, og Bill fortalte, at han skulle på markprøver med 2 af sine hunde på vejen tilbage til England. Skytten fandt dette yderst interessant, og for at sørge for, at Bill's hunde var i perfekt form, arrangerede han hurtigt en 2 dages trampejagt, hvor Bill så selv kunne bestemme hvilke apporteringer han ville have til sine hunde.

Bill fortæller, at der blev skudt over 100 stykker vildt pr. dag, og det var meget varierede vildtartet som grouse, agerhøns, fasaner, snepper, harer og kaniner.

Efter disse 2 fantastiske træningsdage deltog Bill på en åben klasse markprøve på Godset Haliburton som ligger lige uden for Dundee i Skotland. Slipper blev 1. vinder på denne prøve. Herefter fortsatte Bill og Slipper til en åben klasse markprøve på godset Cromblix, som de også vandt.

Herefter nåede Bill og Slipper yderligere to 2-dages vinderklassemarkprøver inden de var hjemme igen, og begge vandt Slipper og Bill.

Fantastisk rekord

Dette betød at Bill og Slipper satte en fantastisk rekord, som aldrig senere er blevet overgået, og nok heller aldrig bliver det, idet parret indenfor en uge kvalificerede sig til vinderklassen, hvorefter de også nåede Field Trial Championatet. Sammenlagt 4 markprøver på 1 uge og tilmed 4 x 1. vinder. En fantastisk præstation, som Bill ikke mindst takker den føromtalt skytte for.

Afslutningsvis fortæller Bill, at han og Slipper samme år også deltog på The Retriever Championship og her blev 4. vinder. Som Bill skriver, dette var året hvor jeg skulle fører en ung tæve for første gang, og jeg havde ikke engang drømt om, at kunne kvalificere mig til Championshipet i denne hendes første marprøvesæson.